

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku D. N.
przy uczestnictwie J. H., [...] o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. H.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od J. H. na rzecz D. N. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adw. R. P. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uczestnikowi J. H. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 października 2010 r. Sąd Rejonowy w W. stwierdził, że spadek po W. H. zmarłej w dniu 15 października 2005 r. nabyła na podstawie testamentu notarialnego z dnia 5 lutego 2002 r. D. N. w całości.

Po rozpoznaniu apelacji wnioskodawczyni D. N. oraz uczestnika J. H., Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 21 września 2012 r. oddalił apelację uczestnika J. H. natomiast uwzględnił apelację wnioskodawczyni i zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że stwierdził, iż spadek po W. H. nabyła w całości D. N. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 2 października 2002 r.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach uczestnik J. H. jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wywiodł z naruszenia przez Sąd drugiej instancji powołanych w skardze kasacyjnej przepisów: art. 945 § 1 pkt.1 k.c. przez pominięcie, że spadkodawczyni z powodu wieku i chorób osłabiających aktywność i siłę woli nie była w stanie przeciwstawić się naciskom i sugestiom osób trzecich, pod których opieką pozostawała i w konsekwencji sporządziła testament w stanie wyłączającym swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli oraz art. 227, art. 232 i art. 233 k.p.c. przez nie przeprowadzenie prawidłowego postępowania dowodowego i nie rozważenie w sposób bezstronny i wszechstronny zeznań świadków i uczestników postępowania oraz zarzutów J. H. co do autentyczności podpisów spadkodawczyni na sporządzonych testamentach i powiązań rodzinnych notariuszy sporządzających testamenty z pełnomocnikiem wnioskodawczyni.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżący nie wykazał, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Uzasadnienie tej przesłanki przedsądu stanowi w istocie powtórzenie zarzutów przedstawionych w podstawach kasacyjnych i nie pozwala na stwierdzenie, że Sąd Okręgowy w sposób oczywisty, a więc kwalifikowany,

widoczny od razu przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy naruszył przepisy prawa i w wyniku tego wydał oczywiście wadliwe orzeczenie. Argumentacja skarżącego sprowadza się do kwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych leżących u podstaw zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności zdolności do testowania spadkodawczyni, co jest niedopuszczalne w skardze kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i pomija, że Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza ustalił, iż spadkodawczyni w chwili sporządzania testamentu była w stanie swobodnie powziąć decyzję i wyrazić wolę. Pozostałe zarzuty dotyczące autentyczności podpisów wnioskodawczyni i bliżej nieokreślonych powiązań rodzinnych notariuszy z pełnomocnikiem wnioskodawczyni, są oderwane od podstawy faktycznej i prawnej sprawy i nie mogą być skuteczne jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Na wniosek pełnomocnika skarżącego Sąd Najwyższy przyznał mu od Skarbu Państwa zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi J. H. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (§ 19 i 20 w zw. z § 13 ust.4 pkt.1 i § 9 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz.461).